

Elv ár ások 1.fejezet

Ariana, cs üt ört ök 21 j únius 2018 - 21:14:21

Rem élem nem felejtetted el, hogy ma este h étkor v állalati fogad ás lesz hadarja ap ám reggelin él, a tabletj ébe feledkezve, nekem pedig meg sem kell k érdeznem, úgyis tudom, hogy az éves jelent ést olvassa. Ma sz épen besz ámolnak, elsz ámolnak, a gyeng ébbekkel lesz ámolnak, azt án ber úgnak a c éges j ópofiz ós rendezv ény keret ében. Éljen. De ehhez mi a b ánatnak kellek én?

Értem nyelem le a falatot, és t öbbet nem is sz ánd ékozok hozz átenni, ha nem musz áj.

A megjelen és k ötelez Q.

Felny ög ök. Ölt öny, nyakkend Q, lakkcip Q, és h ülye vigyor. Nem nekem val ó. Nem mintha az ölt özettel lenne probl ém ám, ink ább a b ájolg ással. Ut álom a f Qn öks ég h áts ój át nyalni verb álisan, ünnep élyes keretek k öz ött. Undor ít ó.

Hozd magaddal a bar átn Qdet!

F élnyelek, és pr ób álok diszkr éten megfulladni, mire ap ám feln éz a kijelz Qr Ql, majd összeh úzza a szem öld ök ét. Mi van, m ár elpatkolni sem lehet ok és enged ély n élk ül? Mif éle vil ágot él ünk?

Nincs bar átn Qm ny ög öm ki, miut án kik öh ögtem magam. El ég enyh én fogalmaztam meg a dolgok l ényeg ét, a hosszabb verzi ót azonban nem szeretn ém reggelik ént felt álni neki, mert nem b ír n á a gyomra.

Hogyne, ezt most el is hiszem.

Ha nem az ap ám lenne, n éha nagyon sz ívesen let ör öln ém a k ép ér Ql ezt a fens Qbbs éges arckifejez ést. Na j ó, így is ingerenci ám van r á.

Egy éjszak ás kalandjaim vannak, apa.

Igyekszem r övidre z árni a t ém át. Elfelejttem hozz átenni azt a r öpke inform áci ót, hogy eme a kalandok szerepl Qi k öz ött nem akad n Qnem q. Apr ó inf ómorzsa, na bumm!

Nincs senki, aki elk ís érhetne? er Qsk ödik tov ább. Morcosan r ázom a fejemet, és a reggelibe fojtom a b ánatom.

Nincs.

És mi a helyzet a m últkori l ánnal & Lisa, ugye?

Ap ámnak nem szok ása feladni. Azt én fogom mindj árt.

Lucy vonom meg a v állam nem t úl elég ánsan. Cirka által ános óta a legjobb bar átom, de k éptelen vagy megjegyezni a nev ét? teszem hozz á hitetlenkedve, de felmen Qmnek m ég a szeme sem rebben. Ez de g áz & lgen, Q.

Megk érdezhetem, ha annyira fontos ut ánfut óval érkezni.

Eltolom magam el Ql a t ány ért. Any ám r ám mosolyog, azt án b ék ít Qen ap ámra. Im ádom Qt és az Qt k ör ülvev Q nyugalmat, t ényleg, de a mai napig nem fogom fel, hogy tudott ebbe az idillbe becs öppenni ént ök életlens égem? J ó, nem kezdek megint ezen fil ózni, mert megf ájdul a fejem. Egy ébk ént is csoda, hogy a m ásnap m ég nem ütk öz ött ki rajtam, mert amennyit éjjel ittam, hihetetlen, hogy nem verik a man ók a fejemben eg ész nap a tamtamot.

Fontos. F él h étkor indulunk, ne k éssetek! adja ki a parancsot, remek kezd ést adva a mai napomhoz. A szob ámba érve felh ívom Lucy t telefonon, oda sem figyelve, mennyi az id Q.

Mi a b ánatot akarsz? motyog bele álmosan a k ész ül ékbe. Lehet, hogy ma meg fogok halni & Qt felkelteni egyenl Q egy hal álos ít étellel.

Megvan m ég a csini rucid? v ágok a k özep ébe. F ájdalmasan felny ösz ör ög.

Édesanyád hogy van, Életem? morogja. Na igen, ez Lucy. Pokróc, és én imádom. Ha bárány más életemnek szólítana, lehúznám a vékony, neki viszont megbocsátom, mint cirka bárány mászt, mert mint ahogy említettem, kisiskolás korom óta a legjobb barátom, nyavalyáim mindenkor tudója. Na meg fordítva. Összeillünk, de tényleg.

Jól, épp a családi reggeli romjait takarítja szellemeskedem.

Szár a humorod, ugorjunk és itja a vonal mászik oldalán. Mikorra megyek, mennyire kell bebódorítatnom a frizkómat, és hogyan tervezed meghálálni, hogy megint kihúzlak egyenesen a latrinába?

Félhétre, félíg bódoríts, és majdnem bárányt kérészt, mint általában hadarom egy szuszra. Felnevet.

Sokba fog ez neked kerülni, Királyfím. Nem szeretek hercegnő lenni.

Én is szeretlek. Na szunyálj! rakom rá a telefont. Elvigyorgodom, mert tudom, hogy épp káromkodik, és a pokolba küld. Én apámnak kívánok hasonló szépeket. Így kerek a világ.

Bevonulok a fürdőszobába, hogy a kádban áramlásom elfogadhatóvá válasszam magamat. Legszívesebben visszabújnék az ágyamba durmolni, de nyolc óráig van. Micsoda szadizmus már pőrétek kora reggelre bepakolni egy eladást? Nincs ezeknek szíve? Hölgyek érdekes, persze hogy nincs.

Belenézek a tükörbe, és felnyögök. A tegnapi buli valamelyest látszik az arcomon, vagy legalábbis a kiatlatlanság pandarikái virítanak a szemem alatt. Csodás. Kék szem, hullásápadt arc. Ma határozottan nem én leszek a legszebb látvány, az tuti. Megfésülöm a hajam, amit sikerült elaludnom, hogy még a zselénél is nehezebb helyrehoznia. Lehet, hogy elénekeltem fodrászhoz is, kicsit kezd már túl hosszú lenni ahhoz, hogy jól nézzen ki. Remek, még ezt is intézhetem, mert ha ezzel a szénnel állok itt, az az édespartizni, az apám leszedi a fejemet. Mondjuk akkor legalább megszűnik a problémám & Na jó, lapozzunk.

Bedobálom a táskába a füzeteimet, pár tollat, aztán indulok. Az elszobában még egyszer belenézek a tükörbe, mert miért is ne, felkapom a mellényemet és a cipőmet, majd kilépek az ajtón.

Az egész napot végigszenvetem. Nem az órákkal van a gondom, mert ha odafigyelek, még tanulnom sem nagyon kell, olyan az agyam, mint a szivacs, az egyetlen probléma vele, hogy a hűvös éget még jobban magába szívja, mint a tudást. Igazából az esti program zavar, amihez pont annyi kedvem van, mint egy apokalipszishez. Na jó, ide nekem inkább a világvégét!

Miután hazaesek, beülök egy kádjóforró vízbe, és elmerengek. Végül beugrottam fodrászhoz, szó ne érje nekem se a ház elejét, se a végét. Még el kell mennem Lucy-ért is, ha már elrontom a napját ezzel az egész hűvös éggel. De ki másra számíthatnék? Kamuból nem szednék fel egy csaj se, szóval mocsok mód kihasználom, hogy Q kézenl van. Ugyanis eszemben sincs színt vallani, mert hamarabb repülnék, mint hogy a mondat végére érek.

Kikészítek egy óráig, felveszem a legdrágább öltönyt, a hozzá illő Q halványkék inget, passzoló nyakkendő. Az összeállítás kiemeli a szemem színét. Kár, hogy a cég nem vadászterület, hanem szigorú tabu. Ilyen az én formám. Rosszkedve parkolok le Lucyék háza előtt. Hamarabb jöttem, mint kellett volna, vagyis inkább Q nem készenl el soha időben. Mindig rászámolok félórát, de ma valahogy annyira szét vagyok esve, hogy elfeledkeztem erről. Az autóban gubbasztok hosszú percekig, aztán megunom, és inkább úgy döntök, odabent várom meg, hántha gyorsabban készenl. Becsengetek, az ajtó határozottan ágodik ki előttem, de aztán legalább két percig továbbra se jutok be. Úgy tényleg, Danny lecövekelt az autóban.

Két fejemnél Qtt?

Danny pislog két Qt, amikor eljut a tudatáig, hogy elállja az utamat.

De kinyaltad magad! vágyja hozzám, és végre arról beszél. Lenyelem a kívánczós választ, mert bárány se voltam szent tizenhat évesen, de az értelmésem kézen beszélnem, ami a nyelvemen van.

Remélem, a nő Qvéred is Hamupipáké lett, mert a hintó lassan elhúzza a naplementébe nem élünk felelem, és levágom magam a kanapéra.

Ha te vagy a herceg, szerintem szívesen néz neked utána, hogy ne fájjon a feje.

Kölyök, vigyázz a nyelvedre, mert leharapom! Röhögök fel, de hiába várom a csipősdarabot, úgyhogy felnézek. Danny felvont szemöldökkel mered rám, aztán megrántja a vállát, és elindul felfelé a lépcsőn.

Majd ha a közelébe engedlek, szívesen megy vissza, de annyira gyatra sikerül a visszavágás, hogy nem tudom mire válni. A fiú nyomában viszont érkezik Lucy, teljes harci díszen, eredetileg szolidan dekoltált lila ruhában.

Nem nagy ez a dolog? Kérdezem meglepve.

Ha-ha pillant rám sokatmondóan, és hátat fordít. Húzd fel a cipzárt, légy szíves!

Felkelek, és még lépek, hogy teljes íthessem a kérését. Megfordul, és tesz még egy fordulatot.

Ellenállhatatlan vagy, mint mindig mondom illedelmesen, erre elmosolyodik.

Te is csini vagy, már végig lassan. Kár, hogy melléd is herceg kellene.

Ja, egy fehér terepjárón szóhajtom, és kinyitom előtte az ajtót, elqre engedem. Majd rám próbál egy Nike cipőt.

Már kabuzi!

Felröhögök. A kocsiba beszállva meglátom Dannyt az ablakban. Hirtelen felindulásból dobok felé egy csókot, mire bemutat. Vigyorogva indítok.

Szerintem Danny meleg.

Megvonom a vállamat. Az este tölte el őket, ennek öröme Lucy ék tornácán üldögelek, és bagózok. Lucy mellettem épp belekörtöly egy, a fogadásról elcsúszott üveg whiskybe, hosszú barna haján megcsillan a fény. Ha heteró lennék, tuti beleszeretnék a szőrtében világitó fehér bqrébe, így viszont csak azon elmélkedek, hogy mi a tükörért nem jár szoliba. Kezdek fejemben szállni a pia.

Direkt nem érdekel a csókolódás? Fordul felém, amire először csak egy újabb vállrándítás válasszom.

Te ismered az öcsédet? Szólok meg végül. Miből gondolod?

Abból, hogy szerintem rád van kattanva.

Remek, szóhajtom, és belebámulok a csillagos éjszakába. Fogtam én a jeleket, persze, csak épp igyekeztem két figyelmen kívül hagyni, a bonyodalmak elkerülése végett. Lucy azonban nem akad le a témáról, hanem felém nyújtja az üveget, és tovább faggat.

Szóval?

Miért nem? Te kéri? Én honnan tudjam? pillantok rá, miközben elveszem a whiskyt. Elmosolyodik, és elnyomja a cigijét a befőttesüvegben, amint kineveztünk alkalmi hamusnak.

Te mindig tudod.

Láttem már melléd emlékeztetem, mire felvihar. Ki érdemelte egy szűz pillantást, de nem találta helyét, mert még csak felém sem fordul, miközben rágja a röhögését. Én igyekszem elfelejteni azt az alkalmat, de Lucy mindig jött szórakozik a nyomoromon.

Igen, arra emlékszem.

Én is szeretlek, húzom el a számat, erre visszavált az eredeti témához.

Na?

Úgy tényleg, eszembe sincs eleresztene, szóval sutba a diplomácia, mert egyébként is kitérdekel.

Kilencvenkilenc felelem, Lucy pedig apró bolygót. Ritkán vagyunk ilyen komolyak, és nekem fogalmam sincs, hogy ez most zavar-e. Fáradt vagyok és piás.

Sejtettem. És neked bejön?

Ezen még nem gondolkodtam.

Kit akarsz átverni? Kérdi Lucy, és v égre r ám n éz. A szemem sark áb ól l átom, hogy visszak ölt özik a j át ékos g úny az arc ára. Ha a fejed nem is, a farkad m ár tuti átgondolta.

Jesszus, Lucy, te t ényleg arr ól faggatsz, hogy ágyba vinn ém-e az öcs édet? Pislogok r á tettetett felh áborod ással, de nem hatom meg, s Qt sz ínpadiasan a homlok ára csap.

Micsoda helyzetfelismer és! Lass ú vagy, Életem.

Kapd be! reag álom le, de r ögt ön visszadobja a magas labd át.

Akarod te azt?

Semmik épp!

Csendben doh ányunk. Én k özben magamban is f üst ölg ök, mert Lucy szok ás szerint a ves émbe l át. Pszint én? D anny nem rossz pasi, de tartom a h ázinyulakr ól sz ól ó szab ályt. Pedig az elm últ k ét évben az ideges ít Q kisk öly ökb Ql olyan k ív ánatos sr ác lett, hogy ha nem Lucy öccse lenne, minimum egy menetire elvinn ém, így viszont csak csendben csorgatom a ny álam ut ána. M ég a v ég én komolyan venne a k öly ök, azt án megn ézhetn ém magam. Nem kock áztatn ám a bar áts ágomat ezzel a bolond lib ával.

K ív áncsi vagyok, be mer-e pr ób álkozni fil ózik Lucy, én meg megr ázom a fejemet.

Rem élem, hogy nem felelem magamhoz k épest ism ét hal ál komolyan. Lucy felvont szem öld ökkel mered r ám.

Most mi van? Gondolod, megfektetn ém? Ne m ár!

Mikor hagysz ki egyetlen alkalmat is? cukkol, mire felh úzom magam.

Az ért ennyire nem vagyok g áz, j ó?

Fel ne kapd a vizet, kir ályfi! nevet fel, és újabb sz álat lop t Qlem. Az öngy újt ó kattan, én meg duzzogva nyomom el a saj át cigimet.

Ne h ívj így, Hamucip Qke!

Ezen elr öh ög ünk. Szok ás szerint egy percig sem neheztelek r á, Q b ármikor olthat, nem veszem fel. Úgy ismer, mint a tenyer ét, ny ílt titok el Qtte a szerelmi és egy éb életem. Az öv é meg el Qttem.

T ényleg nemet mondan ál neki?

Aha.

Mi ért? Mert az öcs ém?

Micsoda helyzetfelismer és! ism étlem meg az el Qbbi mondat át ugyanazzal a hangs úllyal, mire elvigyorodik.

C öh, bekaphatod!

N övessz, és megdum áljuk.

Lel ök a torn ácr ól. Ha nem sz ám ítottam volna r á, most irt ó nagyot esn ék, de m ár úgy ismerem, mint a rossz p énz.

És, mit k érsz a mai ért?

Lucy h ümm ög egy sort, én pedig el Qre rettegek, pedig csak ritk án szem étkedik. Most viszont felt qn Qen eln émult, úgyhogy m ár mindent éle r émes ötlet kering a fejemben, mire v égre m élt óztat v álaszolni.

J össz nekem eggyel. Majd m ég kital álom, hogy mivel.

Ahogy érzed hagyom annyiban. Visszapasszolom az üveget, Q pedig nagyot h úz bel Qle.

H é, hagyj nekem is! kapok fel é, mire elr ántja el Qlem.

R ám f ér feleli, és olyan fancsali pof ával mered maga el é, hogy az én kedvem is azonnal elromlik, pedig ezt viszonylag neh éz el érni n álam.

Na, kiny ög öd v égre, hogy mi bajod napok óta? Nem vagyok hozz ászokva, hogy így kiz árj mondom óvatosan. Amennyire laza a csaj, n éha annyira depresszi ós és nehezen megk özel íthet Q lelkeleg, m ég nekem is.

A szok ásos nyomorom.

Aha. Lucy gy öny ör qen rajzol, de nem engedte k épz Qm qv észetire, mondv án, abb ól nem lehet meg élni. Sz ív ás,

hogy egy k önyvel Q csal ádba sz ületett bele. Dupla sz ív ás, mert ezen a ponton t ök életesen egyeznek Danny-vel, gyerekk ént sokszor rajzolta kommunik áltak. Én h ülye vagyok az ilyesmihez, de szeretem n ézni, amiket Lucy fest. Így viszont marketing szakon rohad, és napról napra jobban ut álja. Nem mintha én nem ut ál n ám, de én vele ellent étben am úgy se tudn ám, mit kezdjek az életemmel, mert semmihez sincs tehets égem. S Qt, a pasiz áson k ív ül semmi m ás szenved élyem nincs. Ciki, de ez van.

Nyert él, tied a maradék.

Nevetni kezd, de ez most nem a vid ám csilingel és. Visszakapom a pi át, és inkább a ma estét figur ázzuk ki. Ap ám munkat ársai mindig vid ám perceket tudnak szerezni nek ünk, b ár ezt Qk szerencs ére nem tudj ák.

M ár hajnalodni kezd, mire hazaindulok. Holnap tuti ki sem m ászok az ágyamból d élig. Még nekem is kell a sz ép ít Q alv ás. Persze, ahogy azt én elgondoltam &

Alig érek be a nappaliba, any ám a fr ászot hozza r ám azzal, hogy köszön. A meglepetést Ql cseppet sem férfiasan felsikoltok.

Jesszusom, mit üldögélsz ott a sötétben? találok rá a hangomra.

Várom ap adat.

A gyomrom liftezik egy sort anya semleges hangjától. Felsőhajtók, beljebb megyek, és leülök vele szemben a kanapéra.

Addig fogsz a fotelben gubbasztani, míg haza nem ér?

Azt szoktam feleli magától értet Qd Qen. A félhomályban látom a kifejezéstelen tekintetét, de nem tudom, mit kellene most mondanom.

Feküdj le, majd hazajön! Mikor én elindultam, még javában magyarózott valamelyik c égtársának.

Szerintem szeret Qje van jelenti ki anyám bizonytalanul. Ezt akkora képtelenségnek tartom, hogy a helyzet komolyságát figyelmen kívül hagyva felröhögök.

Apának? P a vállalatába szerelmes. Szerintem mást nem is tud szeretni.

Lehet, hogy ebben igazad van suttogja anya. Rám néz, gyengén elmosolyodik. Sajnálom, hogy nem tud jót mondani.

Én meg azt, hogy nem tud jófejjel vonom meg a vállam. Megszoktam, anya. Nem élelem meg tragédiákat és sietek megnyugtató.

Akkor jó. Menj, feküdj le, Eddy simogatja meg az arcomat. Az Q szájából olyan lágyan szól mindig a nevem. Apám mindig Edwardnak hív. Férfiasan, határozottan ejti ki. Utálom.

Jó éjt, anya.

Néha azon tűnődöm, lehet-e humorról tudni. Anya mosolyog, ha valami bántja, én nevetek. Apámat sosem láttam sem mosolyogni, sem nevetni. Azt biztos, hogy ha egyszer kiderül rólam, mennyire távol állok az általa felépített képtől, olyan nagy ívben repülök itthonról, hogy velem együtt fog elszállni a jókedvem is.